

Sygn. akt: I C 1446/16 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Banaszewska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Monika Nalewajk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 stycznia 2017 roku w S.,

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego S. Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w K.,

przeciwko M. B.,

o zapłatę

oddala powództwo

Sygn. akt I C 1446/16 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. w pozwie przeciwko M. B. domagał się zapłaty kwoty 2.351,27 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia następnego po dniu wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto, domagał się zasądzenia kosztów procesu, w tym kwoty 100 złotych tytułem opłaty od pozwu, kwoty 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego żądania powód podniósł, że nabył wierzytelność przysługującą wobec pozwanego na podstawie umowy przelewu wierzytelności zawartej w dniu 21 października 2014 roku. Źródłem tej wierzytelności była umowa, której przedmiotem było świadczenie usług telekomunikacyjnych, na podstawie której pierwotny wierzyciel wystawił dokumenty księgowe: nr (...) na łączną kwotę 2.089,80 złotych. Na kwoty objęte żądaniem pozwu obok tej kwoty składała się również kwota 261,47 złotych jako suma odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od dnia następnego po dacie płatności danego dokumentu księgowego do dnia sporządzenia pozwu.

Pozwany M. B. zawiadomiony o terminie rozprawy nie stawił się na termin rozprawy, nie usprawiedliwił swoje nieobecności, nie złożył odpowiedzi na pozew i nie zajął żadnego stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w K. w dniu 30 czerwca 2015 roku skierował do pozwanego M. B. zawiadomienie o cesji wierzytelności wraz z wezwaniem do zapłaty kwoty 2.299,02 złotych.

(dowód: zawiadomienie k. 4-5)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd w sprawie niniejszej wydał wyrok zaoczny, albowiem pozwany M. B. zawiadomiony o terminie rozprawy nie stawił się na termin rozprawy i nie wypowiedział się co do żądań pozwu. W myśl przepisu art. 339 § 2 k.p.c. wydając wyrok zaoczny sąd przyjmuje za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Wydanie wyroku zaocznego nie zwalania więc sądu od badania roszczenia pod kątem jego zgodności z prawem. Sąd Najwyższy w stanowisku wyrażonym w wyroku z dnia 31 marca 1999 roku (I CKU 176/97, LEX nr 37430), podkreślił, że domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda przewidziane w art. 339 § 2 k.p.c. dotyczy wyłącznie strony faktycznej wyroku i nie obowiązuje w zakresie prawa materialnego. Obowiązkiem sądu rozpoznającego sprawę w warunkach zaoczności jest zawsze rozważenie, czy w świetle przepisów prawa materialnego twierdzenia strony powodowej uzasadniają uwzględnienie żądania.

Stan faktyczny w sprawie został ustalony w oparciu o dokumenty przedłożone przez stronę powodową. Przytoczone przez powoda okoliczności stanowiące uzasadnienie pozwu budzą – w ocenie Sądu - uzasadnione wątpliwości w świetle przedstawionych przez niego dowodów.

W myśl przepisu art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością na nabywcę przechodzą wszelkie związane z nią prawa, a w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Zgodnie z przepisem art. 510 § 1 k.c. umowa sprzedaży, darowizny lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony inaczej postanowiły. W sytuacji gdy wierzytelność została stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności również powinien być pismem stwierdzony (art. 511 k.c.)

Zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy miała okoliczność wykazania przez stronę powodową faktu nabycia wierzytelności wobec pozwanego wywodzonej z określonego stosunku prawnego, jej istnienia i wysokości.

Powód, mimo że w uzasadnieniu pozwu powołał się na umowę przelewu wierzytelności jaką zawarł w dniu 21 października 2014 roku i na podstawie której nabył wierzytelność dochodzoną niniejszym pozwem, nie przedłożył umowy przelewu wierzytelności. Brak jest więc obecnie jakichkolwiek dowodów potwierdzających fakt zawarcia umowy przelewu wierzytelności, jak również danych konkretyzujących przedmiot tej umowy. Nie sposób uznać, aby pismo zatytułowane „zawiadomienie” mogło skutecznie zastąpić umowę przelewu wierzytelności. Powód nie udowodnił więc, a to na nim zgodnie z przepisem art. 6 k.c., spoczywał ciężar dowodu w tym zakresie, ani faktu nabycia wierzytelności, która przysługiwała cedentowi względem pozwanego, jak również istnienia wierzytelności i wysokości należności dochodzonej pozwem.

Powód dołączył do pozwu kserokopie dokumentów księgowych stanowiących w jego ocenie dowód istnienia i wysokości wierzytelności dochodzonej pozwem, jednakże nie sposób przypisać im waloru dokumentu, gdyż nie zostały one poświadczone za zgodność z oryginałem.

Niepoświadczone kserokopia nie jest dokumentem w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania cywilnego a jako taka nie może stanowić źródła dowodzenia określonego faktu (uchwała SN z dnia 29 marca 1994 roku III CZP 37/94, wyrok SN z dnia 27 lutego 1997 roku, III CKN 7/97, postanowienie SN z dnia 27 sierpnia 1998 roku III CZ 107/98, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 10 stycznia 2008 roku, V ACa 816/07). Jeżeli zatem odbitka ksero (kserokopia) nie jest odpowiednio poświadczone, to nie stanowi ona dokumentu, a sądowi nie wolno przeprowadzać w tej sytuacji dowodu z dokumentu. Mając powyższe na uwadze, Sąd pominął wnioski powoda o dopuszczenie dowodu z kserokopii dokumentów księgowych. Z tych samych powodów pominął również wniosek o dopuszczenie dowodu z

kserokopii przedsądowego wezwania do zapłaty, jak również zawiadomienia o cesji wierzytelności opatrzone datą 27 października 2014 roku

Niepoświadczona odbitka ksero jest co najwyżej środkiem uprawdopodobnienia za pomocą pisma, pozwalającym na dopuszczenie dowodu z zeznań świadków i dowodu z przesłuchania stron (art. 74 § 2 k.c.), jednakże powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie przedstawił stosowanej inicjatywy w tym zakresie.

Na marginesie zauważyć należy, iż przedłożone kserokopie dokumentów księgowych nie zostały przez nikogo podpisane. Niemożliwym więc byłoby na jego podstawie ustalenie, przez kogo został on sporządzony, na jakiej podstawie i w jakich okolicznościach. Nadto, z uwagi na brak dokumentu umowy o świadczenie usług zawartej przez pozwanego z pierwotnym wierzycielem, niemożliwym byłaby weryfikacja zapisów zawartych w tym dokumencie księgowym w zakresie chociażby warunków naliczenia kwot tam wskazanych, w tym wskazanych terminów płatności, naliczenia odsetek.

W tym stanie rzeczy brak jest zatem dowodów, z których wynikałaby wysokość należności dochodzonej pozwem, jak i termin jej płatności oraz wymagalność świadczenia. Nie ma zatem żadnej możliwości zweryfikowania zarówno kwoty należności głównej, jak i odsetek wskazanych w uzasadnieniu pozwu. Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie wykazał, aby przysługiwała mu względem pozwanego wierzytelność dochodzona pozwem, a wynikająca z umowy zawartej przez pozwanego z wierzycielem pierwotnym, co więcej w oparciu o materiał dowody nie sposób stwierdzić kto był wierzycielem pierwotnym pozwanego, czy (...) S.A., co wynika z zawiadomienia opatrzonego datą 24 czerwca 2015 roku czy (...) Sp. z o.o. na co wskazywałyby kserokopie dokumentów księgowych załączonych do pozwu.

Dlatego też wobec braku dowodów na istnienie wierzytelności dochodzonej pozwem oraz jej nabycie przez powoda na podstawie umowy zawartej dnia 21 października 2014 roku powództwo na podstawie art. 6 k.c. zostało oddalone.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

S., 21 lutego 2017 roku